

fundet sted, skal udvises tilbageholdenhed med dispensationer.

Vedrørende reklame på idrætsanlæg

Miljøministeren har over for udvalget oplyst, at han anser den fastsatte beskyttelse af det åbne land mod unødige reklamer for et centralt led i naturbeskyttelseslovforslaget.

På denne baggrund har miljøministeren tilkendegivet, at han i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 67, stk. 2, vil fastsætte regler om, efter hvilke retningslinjer amtsrådet kan tillade reklamer på idrætsanlæg under inddragelse af Overfredningsnævnets praksis og under hensyn til idrætslivet. Eksempelvis vil det i sådanne retningslinjer kunne bestemmes, at reklamer kun må have en vis størrelse og udformning og kun må opstilles i forbindelse med klubhuse og andre bygningsanlæg.

Flertallet kan tilslutte sig dette.

Vedrørende offentlighedens adgang til naturen

Udvalget kan tilslutte sig ministerens ændringsforslag til § 27, stk. 4, der præciserer, at den videregående adgang, som offentligheden i dag har til skove, der ejes af staten, kommuner, folkekirken og offentlige stiftelser, kan videreføres i en bekendtgørelse.

Udvalget har noteret sig, at ministeren i en opfølgende bekendtgørelse vil fastsætte regler, hvorefter cykling i de offentligt ejede skove og i skove, som ejes af offentlige stiftelser, fortsat ikke er tilladt uden for veje og stier.

Udvalget har noteret sig ministerens tilkendegivelse om, at bekendtgørelser, som udstedes i medfør af lovforslagets § 27 om offentlighedens adgang til naturen, vil blive forhandlet med de berørte parter.

Udvalget har drøftet, om bestemmelserne om offentlighedens adgang til udyrkede arealer er udformet på en sådan måde, at der er mulighed for at beskytte ynglende fugle på ubeboede øer og holme.

Udvalget konstaterer, at der i § 27, stk. 1 og stk. 3, er hjemmel for amtsrådet/miljøministeren til at afskære offentlighedens adgang f.eks. til ubeboede øer og holme. Udvalget har med

tilfredshed noteret sig, at ministeren efter konkret vurdering vil træffe de fornødne foranstaltninger, dersom et amtsråd ikke i tilstrækkeligt omfang beskytter rugende fugle. Udvalget har endvidere med tilfredshed noteret sig, at ministeren vil igangsætte en oplysningskampagne for sejlere.

Vedrørende ral- og sandsugning, stenfiskeri og klapning i marine områder

Om ral- og sandsugning og stenfiskeri lægger et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) vægt på, at der i henhold til den i sidste samling vedtagne råstoflov skal ske en stramning af mulighederne for råstofindvinding på havbunden.

Miljøministeren har på denne baggrund i forlængelse af besvarelsen af udvalgets spørgsmål 17, som er omdelt på L 70 – bilag 24, udtalt over for udvalget:

Hovedsigtet er efter råstoflovens § 22 at udlægge en række konkret fastlagte indvindingsområder, hvor indvindingen koncentrerer. Der fastlægges vilkår for indvinding og efterbehandling.

For EF-fuglebeskyttelsesområder er stenfiskning efter bekendtgørelse nr. 506 af 25. april 1990 blevet forbudt. Det vil sige, at den generelle opsigelse af tilladelserne, som den 1. juli 1989 er sket med 10 års varsel, ikke har betydning for stenfiskeri i EF-fuglebeskyttelsesområderne, hvor der fra 1990 har været et umiddelbart forbud.

Med hensyn til ral- og sandsugning lægger flertallet til grund, at ministeren i henhold til råstofloven vil begrænse indvindingen således, at EF-fuglebeskyttelsesområder vil blive friholdt for nye råstofindvindinger, og at man i løbet af en kortere årrække vil gøre den igangværende råstofindvinding færdig i disse områder.

For lavvandede områder i øvrigt, det vil sige områder med lavere vanddybde end 6 m, finder flertallet det afgørende, at der ved administrationen af råstofloven lægges stor vægt på at skåne de naturmæssige værdier i disse områder.